

Kapitola osmá

POSLEDNÍ SOUD

Výtah z knihy „Nové zjevení Pána Ježíše Krista“, str. 165 – 182, 8. kapitola.

Dne 15. února 1988 v 5:30 ráno bylo ke mně znovu slovo Pána Ježíše Krista řkoucí:

„Dalším důležitým duchovním pojmem, který je značně nepochopen, nesprávně se interpretuje a zkresluje, je pojem **posledního soudu**. Je mnoho různých variací ve výkladu tohoto pojmu a rozličných mínění o tom, jak se jeho proces odehraje. Všechny výklady procesu posledního soudu jsou obvykle odvozeny z jeho **literárního** vyličení v Bibli Svaté. A ačkoliv téma posledního soudu může být vystopováno na stránkách celé Bible, zvláště v knize proroka Daniela, nejběžnější výklady se odvozují z toho, co o tom řekl **Ježíš Kristus** u Matouše v kapitole 24 (celá kapitola) a v kapitole 25 ve verších 31 až 46 a v celé knize Apokalypsy, zvláště však v kapitole 20, verše 11 až 15; a také to, co řekl Pavel v první epištole k Tesalonickým, kapitola 4, verše 13-18, a co o tom pověděl také Petr ve své druhé epištole v kapitole 3 verších 1-10. Většina křesťanů se domnívá, že **doslovné** vyličení tohoto procesu, jak je obsaženo ve výše zmíněných biblických textech, plně odráží skutečnost, jak poslední soud bude proveden. **Výjimkou z tohoto pravidla je výklad pojetí o posledním soudu Swedenborgův a jeho následovníků na vaší planetě.** Ve Swedenborgově pojetí k poslednímu soudu nedochází na vaší planetě, nýbrž ve **zprostředkujícím světě** neboli, jak to on nazýval, ve **světě duchů**. On též měl za to, že poslední soud byl zcela ukončen za jeho **časů** a že byl přímým svědkem jeho průběhu.

Naproti tomu, většina křesťanů i jiných stále ještě trpělivě čeká na **doslovné** objevení se **Pána Ježíše Krista** na oblacích spolu s anděly se svými trumpetami na vaší planetě, aby došlo k jejich velkému zadostiučinění a aby se dokázala, že oni měli pravdu a všichni ostatní (co nevěřili v **křesťanský literární význam**) se mýlili. Utěšují se slovy apoštola Petra, jež jsou zaznamenána ve výše řečené druhé epištole v kapitole 3 verších 3-4, že „ke konci dnů přijdou posměvači, kteří žijí, jak se jim zachce, a budou se posmívat: „Kde je ten jeho zaslíbený příchod ? Od té doby, co zesnuli otcové, všechno zůstává tak, jak to bylo od počátku stvoření.““

Jiný aspekt interpretace posledního soudu byl zjeven v kapitole 3, Principy duchovní metafyziky, v knize prostředníka tohoto přenosu „Čtvero pojmání duchovní struktury stvoření“. V tom pojmání je poslední soud správně považován za **CYKlický PROCES, jenž má platnost pro stav a postavení jedince, jedné společnosti, jednoho národa, jednoho lidstva či čehokoliv tohoto druhu, jedné planety, jedné sluneční soustavy, jednoho vesmíru, jedné dimenze, veškerého Stvoření a celého časového cyklu.** V té knižce se správně usuzuje, že **jakmile užitečnost jakéhokoliv stavu nebo okolností splní svůj účel a je zcela vyčerpána** - ať se to týká života jednotlivce či života v celém časovém cyklu, **nastává jeho poslední soud, kdy všechny aspekty životního projevu jsou pečlivě zváženy a posouzeny, načež dochází k tomu, že do jsoucna a bytí vstupují pro všechny účastníky nové okolnosti a nový stav.** Tenkrát se předpokládalo, že tento proces se bude odehrávat na věky věčné.

To, co se Bible Svata ve svém doslovném smyslu snaží naznačovat s ohledem na toto téma, je, že každý je souzen podle kvality a obsahu svého duchovního stavu a jak kdo projevoval a užíval všechny své schopnosti, dary a talenty a jaké záměrné a motivační faktory byly pohonnou silou v jednotlivcově chování, postojích a vztazích. V tomto nejzazším smyslu - v duchu tohoto posledního pojmání tohoto procesu - není poslední soud nic jiného než ohodnocení toho faktu, který určuje, do jaké míry nějaký jedinec či veškerý časový cyklus projevil, zpřítomnil a uskutečnil ten aspekt duchovnosti a Boží přítomnosti v něm, jimiž byl nadělen **Nejvyšším**.

Jde zde o to uvědomit si, že **každá sentientní entita nosí v sobě zcela jedinečný, úplně unikátní a neopakovatelný aspekt Pána Ježíše Krista** (dříve **Nejvyššího**). Kvalita, obsah a kvantita toho aspektu se nekonečně různí od jedince k jedinci. Každý nositel takového aspektu či elementu, jímž žije a funguje, je plně zodpovědný za jeho správné využití, zpřítomnění, uskutečnění a projevení. Protože je **tento aspekt VYPŮJČEN**, je to něco, co patří někomu jinému, ten, komu byla poskytnuta tato půjčka či tento dar, **plně ji musí VYÚČTOVAT**. Že tomu tak je, lze vidět z podobenství o talentech, proneseném **Ježíšem Kristem** a zaznamenaném ve většině evangelií. Podívejte se na příklad do Matouše 25:14-30. Návrat pána či majitele peněžních darů znamená poslední soud, který určí, jak tyto dary byly využity či užity, nebo zneužity či nevyužity, nebo úplně zanedbány a ponechány neužity, jak to bylo v případě líného služebníka, jenž pánův talent zahrabal do země. Z tohoto podobenství je zřejmé, jak **doslovný** výklad biblických výrazů je **zavádějící** v tom, že **neodráží** pravou **duchovní skutečnost** této ani jiné **duchovní otázky**.

Ve Swedenborgově interpretaci pojetí posledního soudu omyl nebyl v tom, že Swedenborg fakticky byl svědkem posledního soudu, nýbrž v **závěru**, který vyvodil z těch událostí. V základě došel k dvěma chybným závěrům: První byl v tom, že poslední soud může proběhnout **pouze** v **mezisvětě duchů**, neboť je to **svět vyrovnávání**. Jenom ve stavu vyváženosti pravý soud může se uskutečnit. Předpoklad o potřebě vybalancování je správný. Myslet, že se omezuje jen na **mezisvět duchů**, je nesprávné. Je pravda, že **intermediální svět** souvztáhá s **principy vyváženosti**, a že každý po zanechání svého **hmotného těla** a po prožití vlastního posledního soudu čili po složení účtů z toho, jak použil propůjčený dar života během svého životního údobí - musí se objevit v tom **mezisvětě** nejdříve. Avšak toto se týká pouze **soudu individuálního života, nikoliv života planety, galaxie, vesmíru, multivesmíru či časového cyklu**.

Za druhé se Swedenborg domníval, že poslední soud, jehož byl svědkem, byl tím pravým konečným posledním soudem a že vše, co o něm bylo v Bibli Svate předověděno, se naplnilo a že jiný soud již nebude. Jak již bylo uvedeno v knize „Hlavní ideje Nového zjevení“, kapitola XIII, stránky 208-210, to, čemu Swedenborg byl svědkem, bylo jenom jedním aspektem soudu, k němuž došlo v určité oblasti **mezisvěta** a který byl vykonán nad původci a udržovateli Temných věků na vaší planetě i v tom **mezisvětě**.

Proces posledního soudu se projevuje v mnoha formách a v mnohých aspektech a dochází k němu čas od času ve všech dimenzích a sférách Stvoření a zóny vymístění, a to s použitím takových způsobů a prostředků, které odpovídají té které jednotlivé dimenzi, sféře, místu, stavu a podmínkám atd. Díky tomuto důležitému pravidlu bude se obsah a proces posledního soudu lišit od jednoho místa k druhému, od jednoho stavu k druhému, podle jednotlivých světů, jednotlivých osob, od jednoho cyklu času k druhému časovému cyklu atd. Takovéto chápání posledního soudu dosud **nikdo nikdy** nepostřehl (až do dneška nebyla na to vhodná doba) a zjevuje se zde **poprvé**.

Máme tu vlastně **dva extrémní výklady** konceptu posledního soudu: První je doslovný výklad křesťanů, omezující se pouze na vaši planetu a na viditelný fyzický Vesmír. (Lidští tvorové nevědí, že to, co vidí, není **pravým vesmírem**, nýbrž něčím jiným.) Nebere vůbec v

úvahu **duchovní** ani **intermediální svět**. Naproti tomu, druhý náhled omezuje poslední soud na **duchovní dimenzi světa duchů**, zanedbává **jiné rozměry** a **zónu vymístění**.

Třetí názor, který je uveden v knížce „Čtvero pojetí duchovní struktury stvoření“, mluví o posledním soudu ze stanoviska jeho **neustálého průběhu na všech lokálních i globálních prostranstvích jsoucna a bytí**. Vzaty dohromady, všechny tři názory mají něco do sebe a do určité míry odrážejí skutečnost i proces posledního soudu.

Co se týká prvního náhledu, je jeho **doslovná** interpretace samotného procesu zavádějící. Pravdivé v tom názoru je to, že k **poslednímu soudu musí také dojít na vaší planetě, ve vaší vlastní lokalitě, jako součásti soudu obyvatel zóny vymístění**, přesně tak, jak je tomu na jakékoliv jiné planetě ve Stvoření. Jak jinak byste mohli interpretovat fakt, že slunce v nějaké sluneční soustavě ve vaší či jiné galaxii v určitém **časovém bodě** exploduje, stane se něčím, čemu astronomové říkají „nova“ nebo „supernova“, zhroutí se a vyhladí v tomto procesu všechny kolem něho se otáčející planety (nacházejí-li se v dostatečné blízkosti) ? **Toto je formou posledního soudu té které sluneční soustavy.**

Podle druhého názoru je **duchovní výklad** posledního soudu správný. Poslední soud musí se konat i na **duchovní úrovni** jednotlivcova jasného vědomí a ve stavu a na místě vyváženosti. Avšak omezit jeho průběh pouze na tento aspekt je též zavádějící. Podle třetího názoru je globální a lokální interpretace posledního soudu správná. Není v tom výkladu žádná zavádějící percepce. Nicméně není úplná. V době, kdy ten výklad byl prezentován, nebylo ještě vhodné vědět či zjevit další aspekty procesu posledního soudu.

Jsou určité jiné aspekty procesu posledního soudu, které **mají co dělat výjimečně s aktivací a životem negativního stavu**. Jak si můžete vzpomenout z výše připomenutého podobenství o talentech, dostali tři sluhové **peníze**. **První** služebník představuje veškerý **duchovní svět** neboli tu **nejniternější úroveň** Stvoření. **Druhý** služebník reprezentuje celý **intermediální svět** čili **vnitřní úroveň** Stvoření. A **třetí** sluha představuje všechny **přírodní svět** čili **zevnější úroveň** Stvoření, kde byl **započat negativní stav**. Důvod, proč třetí služebník reprezentuje veškerý **přírodní** čili **fyzický svět** ve Stvoření - ačkoliv ne všichni v tom **světě** se účastnili v procesu aktivace negativního stavu - je pro zdůraznění: **Pouze na té nejzevnější úrovni Stvoření smí a může být negativní stav aktivován.**

Věru uvědomit si toto je nesmírně důležité. Má se to všem vtisknout do paměti, aby se tak zabránilo vzniku šeredného názoru, že by negativní stav mohl započít v nějakém jiném stupni nebo na jakékoliv jiné úrovni **ve Stvoření**. **Ve skutečnosti třetí sluha, ten líný a neřestný, představuje celou zónu vymístění**. Druhý služebník fakticky nepředstavuje jen **intermediální**, ale **celé pozitivní postavení fyzického či zevně - přírodního světa**, jenž je opanován pozitivním stavem. Podobenství naznačuje, že užívání darů života, které poskytují náležitě **duchovní principy**, bylo odmítnuto **třetím sluhou**. Než by to použil pro svůj **duchovní růst**, **schoval či zahrabal třetí služebník ten talent do země**. **Vnitřní smysl** této symboliky obsahuje informaci o **procesu aktivace negativního stavu**. „**Skrýt talent v zemi**“ označuje **vzít všechny správné duchovní principy** a **zapečetit je v nádobě**, takže se **znemožní jejich plný dosah a vliv na jednotlivcův život**. Odstraní-li nebo skryjete-li **tyto principy**, co vám jiného zbude ?

Pokud tyto **principy** jsou v pozici otevřenosti a dominance, nemůže negativní stav být aktivován. **Prvním** krokem v tomto procesu je jejich **velmi důkladné ukrytí**. Záměr skrytí a skutečný proces jejich ukrývání je **procesem aktivace negativního stavu**. Ten, kdo to dělá, stává se „**daremným**“ a „**zlým**“. „**Daremný**“ má vztah ke **zlům** a „**líný**“ - k **nepravdám**. Automatickým důsledkem takového činu jsou **stavy zla** a **falzifikace**. **Tu máme negativní stav**.

Avšak **duchovním principem** zde je to, že **AŽ JSOU ČINY JAKÉKOLIV, MUSÍ SE VYÚČTOVAT A NĚST ZA NĚ ODPOVĚDNOST**. Jinak taková činnost by neměla žádný smysl a nehodila by se jako něco, z čeho se lze poučit. Zpětná vazba je podstatnou částí toho procesu. Ale kdo bude posuzovat jejich následky? Jenom pramen opravdového života a všech daní a talentů je schopen je soudit spravedlivě a objektivně. **Pán Ježíš Kristus je jediným zdrojem života a všech darů a talentů**. A proto **jenom Pán Ježíš Kristus může předsedat u posledního soudu ve všech jeho formách a aspektech**. Příběh se třetím sluhou naznačuje, že jednou dostali někteří lidé tento dar života a všechny vhodné nástroje, talenty a obdarování potřebné pro jeho vyvíjení a uskutečnění. Avšak rozhodli se použít ten život pro zcela jiný účel, pro něco, k čemu jim dán nebyl. Jakmile odmítli a pohřbili právě **duchovní principy života**, nevyhnutelně zahájili trend, oponující proudění opravdového života. Protože **život právem patří Pánu Ježíši Kristu** - ježto nikdo nemá život ze sebe, v sobě a sám sebou - **pouze Pán Ježíš Kristus může soudit ty lidi, kteří se dopustili zmíněného činu**.

V OBECNÉM smyslu znamená poslední soud **PROCES CELKOVÉHO OHODNOCENÍ** jakéhokoliv stavu, místa, podmínek, chování, postojů, životního stylu nebo cokoliv, co máte a co vyčerpalo svou užitečnost a co nemůže déle sloužit ospravedlnitelnému cíli. Ve chvíli, kdy to nastane, určí se, jak lze ospravedlnit pokračování takovéto situace. Jak víte, ospravedlnění jakéhokoliv jsoucna a bytí je určeno užitečností, jakou prokazuje pro dobro veškerého Stvoření. Když se jejich užitečnost vyčerpá, pak se musí ukončit a nahradit něčím, co požadovanou užitečnost nabízí. Kvalita, obsah, kvantita a míra vyplnění určí osud všech těch, kdo demonstrovali a obrazně ukázali, jak vypadá taková užitečnost. Po skončení jejich poslání sami určí, co obdrží jako odměnu či **odplatu** a jaké bude jejich postavení v rámci příštího kroku jejich užitečného úsilí.

Ve smyslu tohoto obecného definování posledního soudu **každý** bez výjimky či vyloučení - ať je pozitivní či negativní povahy - **podléhá poslednímu soudu v té samé chvíli, kdy splnil mu předepsaný úkol**. V tomto ohledu není poslední soud událostí, která se stane jednou za život nebo jednou za věčnost. **Probíhá v každé době, na všech místech, za všech okolností, stavů a ve všech dimenzích**. A jelikož multivesmír a každý **časový cyklus** se udržuje **duchovní kvalitou** sentimentní mysli, pak **kdykoliv sentimentní mysl prochází procesem posledního soudu na úrovni multivesmíru či cyklu, podléhá poslednímu soudu také ten multivesmír i ten cyklus času**. Takže procházejí posledním soudem **NEJEN** sentimentní entity, ale i **patřící jim prostředí se vším, co je částí toho prostředí**, ježto odráží kvalitu a užitečnost svého panujícího stavu. **Proto se prostředí sentimentních entit v době posledního soudu hroutí nebo mizí z jejich vědomí provždy**. Toto se projevuje tak zvanými kataklyzmatickými událostmi, pozorovanými ve viditelném **Vesmíru** (antivesmíru). (*Náš Vesmír nazývají bytosti z Pravého Stvoření antivesmírem – pozn. zpracovatele*).

Ve smyslu více SPECIFICKÉM je poslední soud PROCESEM VYVÁŽENÍ MEZI TÍM, CO NAZÝVÁTE SILAMI DOBRA, A TÍM, CO JSOU SÍLY ZLA, a to za účelem NEUSTÁLÉHO UDRŽOVÁNÍ DOSTUPU KE VŠEMOŽNÝM VÝBĚRŮM.

(1)

Kdykoliv dochází k vychýlení rovnováhy a život se svobodou výběru je ohrožen, **ZAKROČÍ** Božská prozřetelnost Pána Ježíše Krista tím, že uspořádá pozici sil takovým způsobem, že dojde k obnovení těchto životně důležitých **duchovních svobod**. Zmíněné znovuspořádání má podobu **posledního soudu** a je prováděno jako **PROCES NAVŠTÍVENÍ**. Na vaší planetě takové navštívení či **poslední soud probíhá ve formě MASIVNÍCH KATASTROF**: Hromadná světová válka způsobí přesun miliónů lidských tvorů z vašeho **světa** do nějakého jiného světa či dimenze, **kde jich je třeba pro vyvážení**

převrácených **duchovních poměrů**. V menším měřítku projeví se to leteckými nehodami či jinými druhy nešťastných nehod, kdy stovky, ba tisíce lidí jsou zabity nebo zahynou. **Všechny tyto události jsou výsledkem navštívení a posledního soudu** pro ty lidské tvory, kteří hynou na **fyzické rovině**.

Tento aspekt posledního soudu je po většině viděn jako něco negativního, jelikož **nevyváženost je vždy zapříčiněna negativním stavem. Pozitivní stav je vyrovnanost sama a nevyžaduje žádná taková navštívení**. Negativní stav je však díky samé své povaze ve stavu neustálého válčení s pozitivním stavem, snaží se vyvést jej z rovnováhy. Jsouc nevyváženost sama vnucuje negativní stav svůj životní styl každému, kdo se ocitne v jeho blízkosti. **Převažuje-li počet** tak ovlivněných lidí, pak dochází ke **ztrátě rovnováhy**. To ohrožuje stabilitu **Stvoření**, což vyvolá **nutnost navštívení**, které **obnoví tu stabilitu**.

(2)

Proces tohoto aspektu posledního soudu se projevuje jako prostá změna blízkosti pozitivního stavu vůči stavu negativnímu. Pán Ježíš Kristus to zařídí tak, že tato blízkost se dočasně stane těsnější. Do porušené oblasti se vylévá velké množství Božské lásky a Božské moudrosti. Tento proces se nazývá **navštívením**. Na mnohé lidské tvory působí tento proces **falešným** dojmem, že **Bůh** je příčinou těchto událostí. Nazývají to aktem **Božím** a tak to zaznamenávají v soudních spisech. Ve skutečnosti však **Bůh** - nyní zvaný **Pán Ježíš Kristus** - **nikdy nemůže být příčinou takových věcí**. Děje se zde to, že **zintenzívněná přítomnost Božské lásky a Božské moudrosti při svém proudění do problematického místa odhaluje zlo negativního stavu v té oblasti a vyvolá nutnost odplaty inherentní samotné povaze negativního stavu přesně tak, jak podmínky pro odměnu jsou inherentní povaze stavu pozitivního**. Takže není to **Bůh**, kdo je trestá (neposílá jim přece nic jiného než lásku a moudrost), nýbrž **jsou to oni, kdo vyvolají toto potrestání následkem přebývání v negativním stavu a ztotožněním se s ním**. V případě pozitivních lidí, kteří byli účastni nešťastné nehody, se stane, že taková událost vyvolá **proces odměňování za to, že byli ochotni přijmout od Pána Ježíše Krista poslání v negativním stavu a splnit jej v době** té katastrofy.

Z hlediska **vaší planety** přicházejí tato navštívení **bez vědomí účastníků** podobných událostí. Nicméně, **až přijdou na shromáždění v mezisvětě duchů, bude otevřena jejich paměť a poznají jasně, jak bylo nezbytné to, co se s nimi událo**. V tu chvíli je, vykonán jejich poslední soud. V tomto ohledu, aby poslední soud byl spravedlivý a poctivý, musí dojít k **plnému otevření paměti a k odstranění nevědomých duševních procesů**. Toto je první akt posledního soudu. **Nikdo nemůže být souzen, aniž se nejdříve SEZNÁMÍ S ÚPLNOSTÍ SVÉHO stavu a s obsahem celé SVÉ mysli**.

Pokud však existuje **negativní stav**, je pro jeho členy právě tento stav **nevědomosti a nevědomých duševních pochodů pravým životním stylem**. Proto, aby se udržela rovnováha, jsou pomocí takových periodických navštívení **dopraveni do intermediálního světa, kde nevědomé procesy zmizí a jejich paměť se všemi vzpomínkami je OTEVŘENA**. V tomto stavu pak mohou být souzeni. Díky tomu faktu, že **jenom Pán Ježíš Kristus je schopen otevřít jejich paměť a eliminovat jejich nevědomé duševní pochody**, vypadá to tak, **JAKO BY Pán Ježíš Kristus osobně soudil tyto lidi**. Ve skutečnosti však jsou to **samy JEJICH PAMĚTI a JEJICH ČINY, které působí v roli soudce, poroty a popravčího - použije-li se v popisu tohoto procesu rčení vašeho jazyka**.

Po dobu svého pobytu v zóně vymístění a na vaší planetě a pokud negativní stav existuje v aktivní dominující podobě, lidští a různí jiní tvorové sídlící v zóně vymístění nemohou mít určitý druh své paměti ani nevědomé **duševní pochody** nikdy otevřeny. Bylo by to v **rozporu** s přirozeností negativního stavu, který **musí být odhalen na prvním místě**. **Otevření některých pamětních zásob a přeměnění nevědomých procesů na**

vědomé v jejich plném rozsahu během pobytu v zóně vymístění **a na** vaší planetě, **způsobilo by** takovou úzkost, že ti, co by se zdržovali v blízkosti té které osoby, i sama ta osoba, by NEMOHLI přežít ani zlomek vteřiny. Útok negativních sil vůči takové osobě, jež by se octla díky zmíněné skutečnosti v nesouladu s povahou a zákony negativního stavu, byl by tak strašlivých rozměrů, že by ta osoba i všichni v jejím okolí byli **rozdraceni** na padrť a **nezbylo by z nich nic**. Vlastně tedy, v určitém smyslu, **skrývání pamětního obsahu a udržování** nevědomých procesů **slouží jako OCHRANA proti tak PŘÍŠERNÉMU osudu**. **A toto je důvodem, proč za nyní existujících okolností na vaší planetě k přímému poslednímu soudu dojít NEMŮŽE**. Namísto toho dochází k němu **nepřímo** v podobě výše popsaných **navštívění**, kdy **nutný** počet lidských tvorů je **vyzvednut** z vaší planety a přemístěn do **intermediálního světa**. Tam se jejich paměti **postupně** otevírají a nevědomé procesy **zvolna** eliminují, a tak mohou **přestát** svůj osobní poslední soud.

Tedy tento proces a aspekt posledního soudu učinil na Swedenborga dojem, jako by poslední soud vždy probíhal v **mezisvětě duchů**, a že byl ukončen za jeho časů. Posoudíte-li průběh posledního soudu, jaký byl a je nyní ve vašem světě, pak Swedenborgovo vnímání bylo správné. Nesprávnost vjemu je zřejmá - jako i v mnoha jiných závěrech - když se to považuje za stav permanentní. Má se za to, že tak tomu bude vždy, a že místo posledního soudu bude či dosud bylo vždycky v **mezisvětě duchů**. **Mylnost** tohoto závěru jako i jiných úsudků se může přičíst **doslovné** interpretaci údajů v Bibli Svaté. Je zajímavým postřehem, když se zde poznamená, že ačkoliv Swedenborg byl první, komu bylo dáno poznání a zjevení o **vnitřním, duchovním smyslu** Bibli Svaté, v tomto ohledu se přece zmýlil, posoudiv některé její výrazy **doslovně**. Dospěl k názoru, jako všichni křesťané do tohoto dne, že když jednou lidé jsou odsouzeni či sami sebe odsoudí k pobytu v pekle, pak tam zůstanou věčně. Nijaká moc, situace, žádné okolnosti nebudou nikdy s to je vytrhnout z pekel. V tomto případě, protože pekla chtějí být navěky, skryté vzpomínky, neznalost a nevědomé procesy by byly také navěky. **Ale protože** lidé z pekel **byli již souzeni v mezisvětě** a protože výsledkem tohoto soudu bylo jejich zavržení na věčnost, žádný jiný poslední soud se nemůže již konat. Ovšem s tímto druhem logiky není vůbec těžko dospět k podobnému názoru.

(3)

Co však všem těmto lidem ušlo, bylo to, že **negativní stav NEPOVSTAL v Absolutním stavu**. Proto **nemůže mít absolutní hodnotu**. Jenom něco obsahující v sobě absolutní atribut v relativním postavení, jak je tomu se sentientními entitami, může a smí zůstat navěky. Pokud si vzpomínáte, **povstal negativní stav v relativním stavu**. A ačkoliv lidé, co způsobili jeho vznik, musí žít navěky, jejich **výrobek nemůže trvat provždy**, neboť **nic** do něho nepřišlo z Absolutního zdroje. **Pekla jsou ztělesněním negativního stavu**. Proto se jejich **užitečnost musí vyčerpat** a všichni tvorové i lidé v pekle **musí čelit dalšímu poslednímu soudu, jenž zahrnuje celý časový cyklus, v němž negativní stav měl povoleno dosíci svého plodného dozrání**. V tomto aktu **spočívá třetí význam posledního soudu**, o němž mluví Bible Svatá.

Ve **třetím významu** posledního soudu se popisuje **proces**, v jehož průběhu **veškerý negativní stav, všichni členové pekel, ostatní část zóny vymístění a vaše planeta se budou hodnotit a soudit, aby se určilo, jaké další ospravedlnění, pokud nějaké vůbec existuje, by bylo pro pokračování jsoucna a bytí negativního stavu**. Je tu ještě nějaký užitek, který by mohl negativní stav představovat pro Stvoření? **Protože nic takového se již nenajde, bude negativní stav natrvalo deaktivován a zrušen**. Všechna pekla a všechny jiné oblasti zóny vymístění **budou navěky uzavřeny**. Dojde k výkonu **poslední, konečné volby**. Současně členové **pozitivního stavu - po tom, co poznají o negativním stavu vše, co je jen možno - provždy odmítnou nápad zvolit si popření toho pravého životního zdroje, opravdových duchovních principů a, což je nejzávažnější, pravou Přirozenost Pána Ježíše Krista**. A když jednou nastane úplné **poučení o tom, co se**

nikdy nemá volit, **a učiní se volba nikdy neučinit** takovou volbu, **takováto idea**, která **potřebuje neustále** vypuzování do zóny vymístění, **se déle nebude považovat za nutnou podmínku v myslích sentientních entit**. Jednou je ten výběr učiněn, **idea sama o sobě vyčerpá svou užitečnost a bude eliminována**. V tom okamžiku zóna vymístění přestane existovat.

Pamatujte si, prosím, že život zóny vymístění se udržuje tou **ideou**, jež je neustále odmítána **pozitivními entitami**, jak se **vyučuje lekcím o povaze** negativního stavu. Touto **ideou** se veškerý negativní stav živí, přivlastňuje si její život, a tím ji učinil esencí a substancí samého svého jsoucná a bytí. Jak vidíte, to, co **pozitivní stav** odhazuje, stává se životem negativního stavu. **Copak se stane, až nebude již déle docházet k odhazování, protože sama idea již se nebude vyskytovat ?** Konec konců, proč by se to mělo ještě dít, když **všechna ponaučení, týkající se nesprávných výběrů, byla úspěšně absolvována a naposledy byla učiněna volba, že taková představa již nikdy nepříjde na mysl ?** Udržovat takovou **ideu** při životě by bylo mrháním a marným, neúčinným podnikáním. Její zachování by nesloužilo žádnému pozitivnímu užitku.

(4)

Zde je **čtvrtý aspekt** posledního soudu. Je to **kladný aspekt, jenž má co dělat s pozitivním stavem a veškerým Stvořením**. Jde o **poslední soud nad nynějším časovým cyklem**. V tomto spoluoznačení je **poslední soud proces, v jehož průběhu všichni členové pozitivního stavu učiní konečný, životně a osudně nejzávažnější výběr ze všech ohledně té představy, že mohou kdykoliv odmítnout opětovat Lásku a Moudrost Pána Ježíše Krista, považovat Ho/Ji za pravého a jediného Boha, Jediného Nejvyššího Nedělitelného a považovat Ho/Ji za svého Stvořitele a Jeho/Její duchovní principy za pravdivé a jediné zdroje života**. Byla to tato představa, kvůli níž bylo **dovoleno** aktivovat negativní stav v rámci **přítomného časového cyklu**. Aby se **mohlo rozhodnout, zda se má či nemá zvolit uskutečnění takové ideje**, jako vitální a fundamentální předpoklad jejich svobody bylo **nutno povolit** zobrazení všech důsledků, výsledků a následků takové volby pomocí živých příkladů v podobě všech účastníků negativního stavu. **Jakmile jim budou známy odpovědi o této záležitosti v nejplnějším, nepronikavějším a nejvíce vyčerpávajícím stupni, pak dojde k poslednímu soudu na všech úrovních, stupních, ve všech oblastech a sférách veškerého Stvoření, zóny vymístění a planety Nula, jakožto i celého časového cyklu, v němž se vše toto mělo odehrát**.

Po tomto důležitém poučení a po provedení poslední volby navěky eliminovat takovou představu nebude pokračování **přítomného časového cyklu** již odůvodnitelné, ježto nebude sloužit **žádnému užitku**. V tu chvíli se **celý multivesmír zhroutí**, všechna slunce explodují, stanou se tím, co je známo v astronomii jako supernova - a **veškerá hmota se svine do sebe**. Po ukončení tohoto aktu a po té, co všechny aspekty **časového cyklu** budou náležitě **ohodnoceny a posouzeny**, vejde od jsoucná a bytí **Nový cyklus času a zrod Nového multivesmíru** vstoupí do svého jsoucná a bytí. A toto je to, čemu se říká **poslední soud**.

Je však **několik dodatečných bodů**, které je nutno zjevit o **posledním soudu**:

(1)

Jedním z mnoha nejzákladnějších a nejvíce závažných důvodů, proč **Nejvyšší získal hmotné tělo Ježíše Krista**, vpojené do celku Jeho/Její povšechné přirozenosti, kdy se stal **plností Pána Ježíše Krista**, bylo **umožnit bezprostřední zkušenost prožití povahy zóny vymístění a povšechnost přirozenosti negativního stavu**. Maje k dispozici tuto novou přirozenost, **může Pán Ježíš Kristus být osobně přítomen bez jakéhokoliv zprostředkování na jakémkoliv místě zóny vymístění a může tak intimně poznat, jaká je situace negativního stavu v každém okamžiku a místě**. Jak jistě víte, před tím mohl

Nejvyšší být přítomen v negativním stavu **jen za pomoci prostředníků**, aby se tak **zabránilo** totálnímu vyhlazení členů negativního stavu.

A toto je situace, která se **má považovat za nesmírně závažnou pro spravedlivé a objektivní hodnocení a také pro ocenění okolností negativního stavu v samém jeho prameništi i místě**. Pán Ježíš Kristus by nemohl soudit negativní stav spravedlivě, objektivně a poctivě, kdyby neměl s ním přímou, osobní zkušenost a kdyby nebyl **zakusil přímo a osobně dosah zel a nepravd negativního stavu**. Vždyť nic z takového zážitku o negativním stavu před inkarnací **Ježíše Krista** na vaší planetě v **Nejvyšším** neexistovalo.

Aby tedy byl **nestranným** soudcem negativního stavu, zvolil **Nejvyšší** ze Své svobodné vůle a volby získat z první ruky zkušenost života negativního stavu. Takže vzal na Sebe **fyzickou formu** pomocí procesu, jak byl popsán v druhé kapitole této knihy, **formu**, jakou zfabrikovali pseudotvůrci z elementů zel a nepravd; odhodlal se tak plně zakusit negativní stav od **nejnižších** pekel až do **nejzevnějšího stupně** jeho přírodního stavu - vaší planety. Povšimněte si, prosím, že **Nejvyšší** potřeboval sledovat **obrácený postup**, tak přirozený stavu negativnímu. Jak již víte: Zatímco v **pozitivním stavu** každý začíná svou cestu v tom **nejniternějším stupni** a šíří se směrem ke **stupni nejzevnějšímu**, v **negativním stavu** vše začíná v **nejzevnějším stupni** a pak se šíří k tomu **nejnižšímu niternému stupni**. Musel tedy **Nejvyšší** začít s vaší planetou, jež reprezentuje **to nejzevnější negativního stavu**, a odtud postupně se ubírat přes všechny **úrovně zóny vymístění**, až dorazil k **nejnižším pekům pseudotvůrců** (jejich **nejniternější oblasti**).

Jiným důvodem pro tuto obrácenou proceduru byl fakt, že v **Ježíši Kristu** se muselo mnoho **přizpůsobit a pozměnit, než mohl vstoupit do nejniternějších neboli nejnižších úrovní negativního stavu**. V tomto ohledu má se začít s **nejzevnější záporností, jež nemá tak zhoubný dosah, a pomocí modifikací a adaptací postupovat zvolna směrem k více niterným či nižším stavům negativity**. **Tímto procesem tedy Nejvyšší, ve formě Ježíše Krista, byl schopen zakusit všechny úrovně negativního stavu z první ruky**.

Poslední soud by nikdy nemohl nastat, kdyby **Pán Ježíš Kristus tuto zkušenost neměl z PRVNÍ RUKY**. Bez této zkušenosti by nemohla existovat **žádná báze, z níž by se odvodil absolutní závěr o negativním stavu a o dalším odůvodnění jeho jsoucna a bytí**. Pamatujte si, prosím, že **pouze z pozice absolutního stavu, jenž má znalost o všem a o čemkoliv v absolutním smyslu, může se udělat spravedlivé rozhodnutí**. Jak víte, **jen Pán Ježíš Kristus je absolutní**. Proto jenom On/Ona může být **pravým Soudcem všeho a všech**. Ale jak můžete něco či někoho soudit, nemáte-li přímou znalost o tom, co soudíte ?

Konec konců, **Nejvyšší** neobsahoval v Sobě nic z negativního stavu zkušenostně. Znalost vždy byla z **druhé ruky** přes Jeho/Její **duchovní přítomnost** v lidech, kteří vyvolali, aktivovali a udržovali negativní stav. Zkušenostní znalost těchto věcí je značně ohraničená díky inherentnímu omezení relativních bytostí, žijících v negativním stavu. Z té pozice nemůže se čerpat žádná absolutní vědění. A není-li k dispozici taková znalost, pak k žádnému poslednímu soudu nemůže dojít.

Základní duchovní princip posledního soudu je v tom, že SE MŮŽE KONAT ČI VYKONAT JENOM Z POZICE ABSOLUTNÍ ZNALOSTI TOHO, CO SE SOUDÍ.

Z toho důvodu **Nejvyšší** se musel **vtělit do negativního stavu, projít všemi jeho úrovněmi, oblastmi a sférami, z první ruky získat ZKUŠENOSTNÍ ZNALOST o negativním stavu a stát se Pánem Ježíšem Kristem**. Jak jste si povšimli, jsou slova „**zkušenostní znalost**“ zdůrazněna. Poukazuje se na ten fakt, že **Nejvyšší**, jsa absolutním, **měl pouze teoretickou znalost** o povaze negativního stavu. Avšak taková znalost **není** dostatečná pro konání spravedlivého a náležitého soudu, neboť postrádá nejdůležitější

atribut - v čem spočívá intimní pocit přímého, osobního a soukromého kontaktu s negativním stavem, nikoliv jen pomocí zprostředkování ?

Nyní se již negativní stav nemůže ničím bránit, protože taková zkušenost je přímo k dispozici **Pánu Ježíši Kristu**. Povšimněte si, prosím, že v evangeliu Matouše, kapitola 25, verš 31, je řečeno: „Až přijde Syn člověka ve Své slávě a všichni svatí andělé s Ním, posadí se na trůnu Své slávy.“ Jak vidíte, slova „**Syn člověka**“ jsou použita pro zdůraznění **Jeho/Její zkušenosti negativního stavu a lidských aspektů Jeho/Její Božské přirozenosti**, což se zde nazývá „**ve Své slávě**“. **Být ve Své slávě** znamená **být v povšechnosti veškerých Božských stavů a Podmínek s plnou inkorporací a fúzí lidských aspektů, které Ježíš Kristus přinesl se Sebou po Svém odchodu z vaší planety**. „**Trůn Jeho slávy**“ označuje úspěšné zakončení procesu fúze toho **těla - masa** a inkorporaci všech bezprostředních zkušeností o negativním stavu do povšechnosti Přirozenosti Nejvyššího. **Z této pozice nyní může soudit veškerý negativní stav**. Plným inkorporováním té zkušenostní znalosti do Absolutního stavu **poznal Pán Ježíš Kristus negativní stav absolutně**. Teď tedy může a taky bude, až nastane **pravý čas**, konat poslední soud. *(Lze to trochu přirovnat k antivirovému programu s databází neaktivních virů, pomocí kterého s informacemi o těch virech můžete detekovat jiné stejné viry přichozí na váš počítač – pozn. zpracovatele.)*

(2)

Pojetí posledního soudu, jak uvedeno shora, vyžaduje, aby **na konci jednoho časového cyklu probíhal simultánně na všech úrovních jsoucna a bytí**. Ježto v tomto časovém cyklu má svou existenci zóna vymístění, **též negativní stav a jeho členové, bude se konat poslední soud souběžně taky nad veškerým negativním stavem i zónou vymístění**.

Princip posledního soudu stanoví, že může být vykonán **jenom z pozice Absolutního stavu a přitom za osobní - tváří v tvář přítomnosti Absolutního soudce - Pána Ježíše Krista**. Takže vyžaduje to, aby **Pán Ježíš Kristus se objevil simultánně a současně na všech úrovních, stupních, ve všech sférách a oblastech Stvoření, zóny vymístění a planety Nula za účelem vyvolání stadia posledního soudu**. Nikdo jiný jej nemůže spustit. Kdyby však **Pán Ježíš Kristus** neměl to **fyzické lidské tělo - maso**, jež si přivlastnil pomocí fúze, **Jeho** vstup do negativního stavu by znamenal okamžité vyhlazení všech v negativním stavu včetně veškeré zóny vymístění i planety Nula.

Ale buďte si vědomi tohoto důležitého **duchovního faktu**: **Jeho/Její objevení se v pozitivním stavu, aniž by měl formu Pána Ježíše Krista, jsa ve Svém Absolutním stavu, by bylo rovněž tak smrtelné, jak Jeho/Její objevení se ve stavu negativním**. Pamatujte si, že **nikdo ani v pozitivním stavu není absolutní**. Proto nikdo nemůže přežít absolutní přítomnost Absolutně jediného. A přece princip posledního soudu vyžaduje tuto **Absolutní přítomnost**.

Fyzické tělo - maso lidských tvorů, vpojené do Nejvyššího, nyní **Pána Ježíše Krista**, umožňuje toto objevení se v absolutním smyslu. Takže **Pán Ježíš Kristus se může objevit simultánně a synchronně, zároveň a ve stejné rozeznatelné a vnímatelné formě na kterémkoliv místě, v jakémkoliv stavu a za jakýchkoliv podmínek ve Svém Absolutním stavu, bez jakéhokoliv nebezpečí pro kohokoliv**. Toto je dalším velkým tajemstvím velké přeměny Přirozenosti Nejvyššího do plnosti Pána Ježíše Krista, což vše výše uvedené umožňuje. Předvídaje tuto událost, **Pán Ježíš Kristus** před samým odchodem z vaší planety prohlásil: „**Je mi dána veškerá moc na nebi i na zemi**“ (Matouš 28:18). **Není nikde žádné jiné moci mimo moc Pána Ježíše Krista. Z pozice této moci může Pán Ježíš Kristus provádět poslední soud**.

Před ukončením tohoto procesu docházelo k odehrávání jiných aspektů posledního soudu v **mezisvětě**. Na vaší planetě, v ostatní části zóny vymístění a v peklech probíhala tato **forma** posledního soudu jako výše popsaná **navštívení**. Avšak skutečný poslední soud, závěrečný soud nad celým **časovým cyklem**, se **nemůže** omezit pouze na jednu dimenzi, oblast, úroveň či jeden svět. **Musí být všezahrnujícím**. Jinak by **příští cyklus času** nemohl dojít svého plodného dozrání. **Nutnost osobního objevení se Pána Ježíše Krista ve všech světech zóny vymístění, ve všech peklech i na vaší planetě je podmínkou pro konečnou eliminaci negativního stavu. Jenom Pán Ježíš Kristus může provést a taky provede eliminaci negativního stavu, protože jen On/Ona zná nyní negativní stav v absolutním smyslu.**

Další **časový cyklus** nemůže začít, pokud negativní stav nebude zrušen, ježto mu bylo **povoleno** vzkvétat pouze v rámci **jednoho časového cyklu**. V tom byl **slib Pána Ježíše Krista**, učiněný před veškerým Stvořením, než negativní stav byl aktivován. Slib daný v Absolutním stavu má **absolutní hodnotu a závažnost**. Nemůže být porušen. Jinak by se zrušila absolutnost jeho stavu.

(3)

Proces konečné fáze posledního soudu nad tímto časovým cyklem proběhne ve STAVU NEUTRÁLNOSTI. Jak si pamatujete z výše řečeného, jednou z důležitých podmínek pro spravedlivý poslední soud je **otevření a přístupnost všech pamětí, jakožto i zrušení nevědomých procesů**. Vždyť to je povahou a životem negativního stavu být právě něčím takovým. A toto je důvodem, proč je nutná **bezprostřední přítomnost Pána Ježíše Krista** v negativním stavu. **Tím procesem a skrze toto tělo - maso (pamatujte si, že to tělo bylo sestrojeno z elementů negativního stavu), bude Pán Ježíš Kristus moci odstranit ty podmínky negativního stavu, dokořán otevřít jejich paměti, zrušit nevědomé duševní procesy a stav nevědomosti BEZ nebezpečí zničení negativního stavu.** Přítomnost **Pána Ježíše Krista** na vaší planetě, ve všech peklech a po celé zóně vymístění v tom **fyzickém těle - mase** ujistí znovu každého, že **lze zůstat naživu** v tom **těle** či v tom, s čím souvztahí, aniž by v sobě mělo něco z negativního stavu.

Tento příklad **nulifikuje** moc negativního stavu zničit **kohokoliv s otevřenou pamětí, bez nevědomých duševních pochodů a bez neznalosti (jak tomu bylo před tím) a přivede všechny do stavu neutrálnosti**. Jedinou výjimkou budou **nadlidé** jimi **geneticky** zfabrikovaní. Ti by nemohli přežít tu přítomnost vinou toho, že mají zvláštní **sebe - ničivý kód** implantovaný pro to, aby v případě té přítomnosti **reagovali explozí**. Z toho důvodu - pokud se pamatujete z předešlé kapitoly - budou během cestování přes devátou dimenzi vyvedeni ze všech dimenzí do stavu, jenž se nazývá **limbo, kde podle povahy toho stavu všechny kódy a závazky budou ZRUŠENY, či prostě SELŽOU**. V té kondici objeví se před nimi **Pán Ježíš Kristus** (simultánně a synchronicky spolu se všemi jinými místy) a provede nad nimi konečný soud.

(4)

Zatím se v těchto neutrálních podmínkách **odstraní z lidské mysli všechny genetické i jiné bloky implantované pseudotvůrci**, jak bylo vyličené v šesté kapitole této knihy, a rozličné úrovně mysli budou **osvobozeny a znovunapojeny, fyzické tělo**, sestrojené z **elementů negativního stavu**, bude **ZAMĚNĚNO tělem prozatímním**, vytvořeným z **prvků stavu neutrálního**, i započne proces **konečné fáze posledního soudu**. Jak víte, tento proces se musí udát v **neutrálních podmínkách**, aby nedošlo k ovlivňování pomocí nátlaků a návnad jak ze strany negativního, tak i pozitivního stavu. **Zde musí být ÚPLNÁ NEZAUJATOST**. Jen v **neutrálním stavu** je možno se setkat s podmínkami nezaujatosti.

Přítomnost těch **genetických** i všelijakých jiných bloků a typické lidské **hmotné tělo** činí nemožným, aby lidé vzpomínali jasně, aby něco věděli náležitě a vnímali správně. **Princip**

posledního soudu vyžaduje, aby **všechny tyto schopnosti byly plně obnoveny a dány do neutrálních podmínek spolu s poskytnutím všech výběrových možností, aby tak lidští i jiní tvorové negativního stavu mohli volit pouze na základě plné znalosti a jasnosti vnímání a vzpomínek. Zároveň však si musí být plně vědomí všech aspektů negativního stavu a všech aspektů stavu pozitivního, aby mohli **poctivě porovnávat. Toto je možné jenom z pozice MIMO oba stavy.** Rozhodnutí, učiněné z pozice jednoho či druhého stavu, postrádá objektivnost a platnost. Proto **nutnost neutrálního stavu.****

(5)

Ve skutečnosti v procesu posledního soudu celý časový cyklus, v němž bylo dovoleno negativnímu stavu vzkvést i dozrát, **musí být dán do stavu neutrálnosti. Členové pozitivního stavu budou postaveni před životně důležitou úlohu rozhodnout se ohledně trvalého vyloučení té představy z jejich mysli, kterou denně odmítali a nechali padat do zóny vymístění. Toto důležité rozhodnutí nemožno řádně učinit z jednostranné pozice v rámci pozitivního stavu. Bylo by zaujaté ve prospěch pozitivního stavu, tedy v zájmu jeho trvalého odmítnutí.**

Aby takové rozhodnutí mělo navěky trvalou platnost, musí k němu dojít v neutrálních podmínkách, kde lze objektivně srovnat pravou povahu pozitivního stavu s pravou povahou stavu negativního, a tak vyvodit správný závěr. Toto je pravý **vnitřní význam** posledního soudu. Rozhodnutí o permanentním odhození zmíněné představy ukončí poslední soud a **nový časový cyklus** může započít. Kdyby se však nerozhodlo zbavit se navždy té představy (vzdálená možnost), pak **přítomný časový cyklus** by musel pokračovat a negativní stav by pak nemohl být zrušen. To by prostě znamenalo, že nebylo ještě získáno plné vědění o povaze negativního stavu a o tom, co se nemá volit, a že se tedy v učení má pokračovat. Je to spravedlivá a objektivní možnost každé situace.

Zde jde však o pouze to, že **Pán Ježíš Kristus** by ne zahájil proces konečné fáze posledního soudu (pro tento **časový cyklus**), kdyby neshledal, že všechny lekce byly dány a že negativní stav vyčerpal svou užitečnost. Ale **konečné** rozhodnutí musí být učiněno v neutrálním stavu **všech dotyčných. Pán Ježíš Kristus** nemůže nikomu vnutit něco, co by bylo v rozporu s něčí svobodnou volbou, založenou na svobodné vůli. Taková je přirozenost **Pána Ježíše Krista**. Kvůli této přirozenosti jen **Pán Ježíš Kristus** může předsedat u konečného posledního soudu jakéhokoli **časového cyklu**.

(6)

V rámci příprav pro otevření všech pamětí a odstranění nevědomých procesů a ignorance jako podmínky pro zahájení posledního soudu, bylo Pánem Ježíšem Kristem darováno Nové zjevení, a to pro veškeré Stvoření i zónu vymístění. Toto Nové zjevení vysvětluje nejzávažnější duchovní otázky, vztahující se k Nové přirozenosti Pána Ježíše Krista, k situaci v duchovním světě a v zóně vymístění, jakožto i ke všem nevyhnutelným informacím, nutným pro ten účel. Až nastane čas, bude NOVÉ ZJEVENÍ sloužit jako SPOUŠTĚČ otevření všech pamětí, dá lidem, lidským i jiným tvorům, pocit důvěrné známosti, a tak jim usnadní přijetí toho, co se naučí - až budou otevřeny všechny brány jejich paměti a všechna potlačení do nevědomí a zatlačení do podvědomí vyjdou na povrch vědomého uvědomění po odstranění stavu ignorance ohledně všeho duchovního.

Poskytnutí Nového zjevení je nutným předpokladem posledního soudu a pro otevření pamětí, protože slouží jako zmírňovač účinku šoku, do kterého se dostane každý, kdo pozná pravdu o všech těchto záležitostech.

(7)

V procesu konečné fáze posledního soudu bude uvedeno veškeré Stvoření i s celou zónou vymístění do **zvláštního stavu seřazenosti a přístupnosti**, aby tak **proudila informace** ze VŠECH úrovní do všech jiných úrovní k vyzkoušení, prozkoumání a ohodnocení, ale hlavně, což je nejdůležitější, pro oddělení, rozlišení a odhalení loajalit, úmyslů, motivací a pravé tvářnosti identity všech. V průběhu této fáze bude odhalena pravá podstata osobní povahy každého, „já jsem“ se odhalí a přijde na světlo denní, takže déle nebude docházet k zmatku při odpovědi na otázky: „**Kdo jsem a proč jsem tam, kde jsem ?**“ a „**co je účelem mého osobního života ?**“ a na podobné věci.

Poslední soud nemůže nastat, pokud nejdříve nebude učiněn tento krok, protože jenom z pozice poznání a zjištění vlastní pravé totožnosti, jakož i znalosti poslání a účelu vlastního života, může každý být spravedlivě souzen. Z tohoto důvodu musí v procesu této fáze posledního soudu všechny vnucené nánosy negativního stavu, vědeckých i náboženských vyznání či všeho toho, co máte, být separovány od pravého jádra jedinečnosti každé osobnosti a individuality, hluboce pohřbeného pod tíhou těch nánosů a vyjít ven na světlo a do vědomí. Jenom ty věci mohou zůstat a být vzaty v úvahu, s nimiž se jedinec zcela ztotožnil **dobrovolně** na základě **svobodného výběru**, a tak je učinil trvalou integrální částí svého výjimečného jsoucna a bytí. Jenom tyto věci mohou být někým přivlastněny jako pravé a takto svobodně přivlastněné mohou být souzeny. Všechno ostatní, co bylo vnuceno - a to bez ohledu na to, jakými prostředky - musí být vyřazeno, odloženo a vůbec nevzato v úvahu. Nepatří to dotyčné osobě. To platí o jakémkoliv přivlastnění - ať pozitivním či negativním. Pokud kdo něco **nepřijímá ze svobodné vůle** a na základě **svobodné volby**, nýbrž že to vyžadují jakási očekávání, požadavky, příkazy, zázraky, přesvědčování a mandáty, přicházející **z vnějšku** - **nic z toho se mu nemůže přiznat, ať je to cokoliv**.

Proces posledního soudu je schopen vše toto postavit na pravé místo a posuzovat to z náležitého a vhodného hlediska. **Nic se nesoudí, co je z vnějšího vnucení, nýbrž jen to, co je z vnitřní identifikace z pozice vlastní svobodné vůle a volby**. Takže, stane-li se na příklad někdo věřícím vyznavačem pravých **duchovních principů** tohoto či jiného Zjevení pod vlivem jakési nemoci nebo zázraků či znamení, neboli jiných **zevních událostí**, jež jej **donutily** přijmout zmíněné **principy**, pak taková víra je jen prázdné ponětí, povrchně přilepené k **zevní mysli** bez opravdových kořenů, jdoucích do **vnitřního stavu** či **niternosti** té které osoby. Aniž je **Nové zjevení** nebo vlastně cokoliv přijato na základě zásad **svobodné vůle**, proto, že je to **naprostá pravda**, a aniž kdo pozná a přijme tu pravdu kvůli pravdě samé a protože pravdu miluje - nemůže se to stát integrální částí jednotlivcova života. Proces posledního soudu ve svém konečném rozsudku **rozlišuje** různost těchto pozic.

(8)

Proces posledního soudu se ubírá na základě **duchovních principů** Stvoření - směrem **zvnitřku navenek**. Proto, když se prozkoumává něčí pravá přirozenost, tento proces **nejdříve hodnotí stav nejhlubší niternosti**; pak je na řadě **stav vnitřnosti**; a konečně je souzen **stav zevnějšnosti**. Při konečném rozhodnutí zjistí se velmi pečlivě, v jakém **rozsahu život zevnějšností byl řízen duchovními principy**, vycházejícími z **jedincovy vlastní niternosti**. Jinými slovy, jaký byl **STUPEŇ SOULADU** mezi **niterným myšlením** a jeho **vnějším projevem** či **slovním komunikováním**, které se použilo, mezi **niternými pocity** a jejich **zevnějším vyjádřením**; mezi **niternou vůlí** a **vnějším chováním**; mezi **niternými záměry** a způsobem jejich **vnějšího projevu** atd. ? Čím více diskrepancí se najde, tím je **zřejmější**, že život jedince ovládal **negativní stav**, a tím **více času** bude třeba pro **konverzi** do pozitivního stavu a pro podstoupení procesu **duchovní, mentální a fyzické transformace**. Toto vše je určeno procesem posledního soudu.

(9)

Nejdůležitějším účelem posledního soudu je SPASENÍ VŠECH Z NEGATIVNÍHO STAVU PÁNEM JEŽÍŠEM KRISTEM.

V konečné fázi posledního soudu se vypátrají a určí nejzávažnější **duchovní záležitosti** života, na nichž závisí sám život i jednotlivcovo postavení. Jak si vzpomínáte, **duchovní osud každého je určen podle pojetí, představy, chápání, postoje, přijetí a čeho všeho, co má, vůči pravé Přirozenosti Pána Ježíše Krista**. V procesu posledního soudu se tato vztahovost a toto pojmání Přirozenosti **Pána Ježíše Krista** plně zjeví a odhalí a porovná s pravou skutečností té přirozenosti. Při této příležitosti bude možno opravit všechna neporozumění, všechny zkresleniny a falzifikace týkající se této záležitosti. Pamatujte si, že se to bude dít ve **stavu neutrálnosti**. Dílo spasení nemůže se konat, nedojde-li k vysvobození od všeho vnuceného, přicházejícího ze všech stran a směrů. V podmínkách té neutrálnosti **Pán Ježíš Kristus osobně zjeví každému Svou pravou Přirozenost, jak je popsána na stránkách této knihy, a tím činem umožní všem porovnat systémy své víry a jak ladí s pravou realitou té Přirozenosti**.

Toto je nutný krok, vlastně **životně nejzávažnější**. Poslední soud nemůže být dovršen, ani nemůže vůbec probíhat, není-li každému dána příležitost poznat zkušenostně, **kdo Pán Ježíš Kristus doopravdy je**. V posledním aktu nemůže se v tomto či jakémkoliv jiném ohledu provést rozumný a platný výběr, aniž jsou k dispozici zkušenostní fakta o této či jakémkoliv jiné záležitosti. Je nemožné vypracovat správný postoj vůči někomu, koho jste nikdy neviděli a osobně nezažili, o kom jste se dozvíдали jen z povídaček nebo dohadů jiných, nacházejících se ve stejné situaci jako jste vy. Vztah založený na tom, o čem se jen povídá a o čem jsou pouhé dohady, může, ale také nemusí, být správný. Věří-li někdo v **Pána Ježíše Krista** z doslechu nebo na základě dohadů, nikoliv **na základě osobní zkušenosti**, pak může podlehnout zkreslenému pojmání **Jeho/Její Přirozenosti**. Řídí se podle náboženských dogmat, jež diktují, jak se má pojímat **Přirozenost Pána Ježíše Krista** a jaký vztah **k Němu/Ní** se má mít, přitom se prohlašuje, že diktované je jediné možným a správným způsobem vztahovosti.

Za podmínek aktivované a dominantní existence negativního stavu a dokud ten stav trvá, je tato situace **tolerována, aby lidé neskončili postojem znesvěcení a rouhačství vůči Pánu Ježíši Kristu**. Jelikož **nikdo ve skutečnosti neví, kdo Pán Ježíš Kristus je, nikdo nemůže vpravdě znesvětit Jeho/Její pravou přirozenost**. Tato situace je **povolena kvůli spasení všech chycených do pastí negativního stavu**, nehledě na to, jakými prostředky či náboženskými systémy k tom došlo.

V procesu posledního soudu jedinec je uveden do **zvláštních podmínek**; zcela zbaven všech nánosů donucenosti a je mu dána možnost osobní, soukromé a intimní zkušenosti toho, kdo **Pán Ježíš Kristus** skutečně je. Na základě toho zážitku, ve stavu naprosté svobody (pokud někdo je v negativním stavu, nemůže být svobodou) může učinit konečný, osudově nejzávažnější výběr: **Přiznat, či nepřiznat tuto Novou přirozenost Pána Ježíše Krista**. Všechny důsledky obou výběrů jsou v okamžení ukázány volícímu. Ví se teď **přesně, co se volí a co se má očekávat v důsledku takové volby**. Pamatujte si, že v této fázi **neexistuje žádné nevědění a že na nikom se nežádá, aby volil slepě. Proto je jasné vidět, co je to, co si kdo zvolí**. V této příležitosti spočívá **AKT VĚČNÉHO SPASENÍ** nabízeného Pánem Ježíšem Kristem. Toto je vlastně proces posledního soudu. Závažnost přijetí pravé Nové přirozenosti **Pána Ježíše Krista**, v procesu konečného rozhodování vysvětluje - spolu s mnohými jinými věcmi - z obsahu **vnitřního smyslu** vyprávění o **Poslední večeři Pána Ježíše Krista**, jež se udala před Jeho zrazením a ukřižováním, které však vyvrcholilo **Jeho/Jejím vítězstvím nad negativním stavem uvnitř pozitivního stavu** (viz následující kapitulu).

Jak si vzpomínáte, **první vítězství Pána Ježíše Krista nad negativním stavem bylo uvnitř pozitivního stavu - to bylo vyhnání pseudotvůrců z nebes a jejich uvěznění. Druhé vítězství Pána Ježíše Krista nad negativním stavem bylo dokončeno před nedávnem**,

kdy byla zrušena lidská éra a její negativní stav v mezisvětě. Třetí a konečné vítězství Pána Ježíše Krista se udá uvnitř samotného negativního stavu. Toto vyvrcholí úplnou eliminací a zrušením negativního stavu a konečným aktem posledního soudu nad celým přítomným časovým cyklem. Tímto posledním aktem tedy bude dovršen proces posledního soudu pro tento časový cyklus.

Ten/ta, co má uši k slyšení, ať slyší, co Pán Ježíš Kristus zjevuje v této kapitole.“

Přes 7000 stran a 3000 obrázků o Vesmírných lidech najdete na internetu:

www.vesmirni-lide.cz

www.vesmirnilide.cz

www.andele-svetla.cz

www.andelesvetla.cz

www.universe-people.cz

www.universe-people.com

www.cosmic-people.com

www.angels-light.org

www.angels-heaven.org

www.ashtar-sheran.org

www.himmels-engel.de

www.angeles-luz.es

www.angely-sveta.ru

www.anges-lumiere.eu

www.angelo-luce.it

www.anioly-nieba.pl

www.feny-angyalai.hu

(snadno získáte také v knihovnách a internetových kavárnách)